

bhk

bez

hranic

Svaz neslyšících
a nedoslýchavých
osob v ČR

prosinec
2024

0
4

čtvrtletník Svazu neslyšících
a nedoslýchavých osob v ČR
80 Kč

Časopis si můžete také
předplatit za 300 Kč ročně.

Bez hranic komunikace
čtvrtletník SNN v ČR, z. s.

ISSN (print)
3029-5815
ISSN (on-line)
3029-5823

**Svaz neslyšících a nedoslýchavých osob
v ČR, z. s.**
Karlínské náměstí 12, 186 00 Praha 8
IČ: 00676535

Redakce
Šárka Prokopiusová, Helena Čápková,
Monika Goldefusová, Iveta Melíchar

Grafika a sazba
Daniel Škríp

Korektura českého jazyka
Denisa Špinlerová

Překladačský tým
Monika Goldefusová, Denisa Melčová,
Kristýna Pavlů

Čtvrté vydání.

V Praze 14. prosince 2024.

Titulní fotografie: Akce Neslyšících žen
v ČR: Piknik, aneb konference jinak.

Úřad vlády České republiky

Projekt byl realizován za finanční podpory Úřadu vlády České republiky. Výstupy projektu nereprezentují názor Úřadu vlády České republiky a Úřad vlády České republiky neodpovídá za použití informací, jež jsou obsahem těchto výstupů.

komunikace

Inspirativní ženy

Zdeňka
Šlamborová:
Ženy v Jižní Koreji

Tlumočnická
pohotovost
k porodu

//: Neslyšící
ženy

bhk

//<3

Srdcaři

//?! Co je to?!

Rozhovory //?

Svaz //SNN

//:) Osobnosti

//: Témata

bez
////
hranic
////////
komunikace
//////////

//: Obsah

//...	Úvodní slovo prezidentky	Úvod	3
//:	Linka pro neslyšící	Hlavní téma	6
//!	Neslyšící muži v ČR	Zajímavost	7
//?	Rozhovor: Neslyšící ženy v ČR	Hlavní téma	8
//?	Porod s tlumočnickem	Anketa	10
//:	Zdravá prsa pro Neslyšící	Hlavní téma	12
//!	Setkání pracovníků a vedení SNN v ČR	Události	12
//	Česká ženská lobby	Téma	13
//:	Tlumočnická pohovost k porodu v CZTN	Hlavní téma	14
//TC	Tlumočnický koutek Tima Curryho	Tim Curry	15
//:	Jižní Korea je známá nízkou porodností	Hlavní téma	17
//:	Mezinárodní konference neslyšících žen	Hlavní téma	19
//!	Tlumočníci ZJ se letos setkali v Ostravě	Události	20
//	Markéta Zelenková: Rituály ženství	Téma	24
//	Paní Ingrid: Můj příběh	Téma	25
//	Pavla Debnárová: Já pracuji v pojišťovně!	Téma	26
//	Eva Vontrobová: Příběh ohluchlé podnikatelky	Téma	27
//SNN	Novinky ze Svazu	Svaz	28

//:) Redakce

Šárka Prokopiusová	prezidentka organizace
Helena Čápková	koordinátorka redakce
Monika Goldefusová	redaktorka, překladatelka
Denisa Melčová	překladatelka
Kristýna Pavlů	překladatelka
Denisa Špinlerová	jazyková korektura, revize
Iveta Melichar	sociální síť, PR
Daniel Škrip	grafika, sazba

 SNNvCR
 @snn_v_cr
 snn-cr@snn-cr.cz
 snn-cr.cz

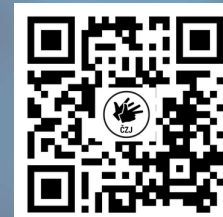
//: Neslyšící ženy

//ZJ Překlad do
českého znakového
jazyka

Text: Mgr. Šárka Prokopiusová

//... Úvodní slovo prezidentky

Milé čtenářky, milí čtenáři,

máte před sebou další číslo časopisu Bez hranic komunikace a to znamená, že už se blíží konec roku a také Vánoce.

Tématem aktuálního čísla jsou neslyšící ženy. Iniciativa Neslyšící ženy oslavila již 6 let od začátku prvních aktivit. V časopisu se tak dočtete mnoho informací o tom, co Neslyšící ženy dělají a mnoho dalších podobných témat. Dozvíte se například více o krizové lince pro neslyšící, o důležité aktivitě Zdravá prsa, jak se žije neslyšícím ženám v Jižní Koreji nebo o tom, jaké to je, když je u porodu přítomen tlumočník. Také vám představíme několik inspirativních žen.

Můžete se samozřejmě těšit i na pravidelné rubriky – zprávy z našich poboček nebo Tlumočnický koutek Tima Curryho.

Již plánujeme další čísla časopisu, která vyjdou v roce 2025. Máte nějaké téma, o kterém byste si chtěli v časopisu přečíst? Budeme rádi za vaše připomínky, nápady nebo podněty.

Na další číslo se můžete těšit 14. března 2025. Uzávěrka tohoto čísla je o měsíc dříve, tedy na svátek sv. Valentýna 14. února.

Pokud máte jakýkoliv návrh nebo připomínku, neváhejte nám je kdykoliv poslat na e-mail capova@snn-cr.cz.

Časopis i v příštím roce bude vycházet jak elektronicky, tak v papírové podobě. Na vyzvednutí tištěného časopisu se můžete domluvit s kolegy v sídle SNN na Karlínském náměstí. Časopis vám můžeme také poslat na zadanou adresu po uhrazení nákladů za balné a poštovné.

Pro naše svazové pobočky máme připravený vždy jeden výtisk zdarma, ale můžeme se domluvit i na větším počtu. Neváhejte se nám ozvat.

Vážení a milí čtenáři, přejeme vám příjemné prožití vánočních svátků, ať se vám splní všechna vaše přání a prožijete Vánoce tak, jak si přejete. Také vám přejeme krásný konec roku 2024 a do nového roku vykročte všichni pravou nohou. X

Mgr. Šárka Prokopiusová

prezidentka Svazu neslyšících
a nedoslýchavých osob v ČR

//: Neslyšící
ženy

//ZJ Originál v českém
znakovém jazyceVideo: MgA. Monika Goldefusová
Překlad: MgA. Kristýna Pavlů
Foto: Archiv Neslyšících žen v ČR//: Linka pro
neslyšící

Ahoj.

Ahoj.

Představuji vám Ivetu Melichar, děkuji ti za rozhovor.

Ráda tě vidím.

Náš rozhovor bude na téma Linka pro neslyšící. Myslím si, že je to velmi důležité téma. Ráda bych se tě zeptala, jak vznikl nápad založit linku?

Jistě víte, že Neslyšící ženy existují už nějakou dobu. Fungujeme konkrétně od roku 2018 a pořádáme různé přednášky, workshopy. Během našeho fungování jsme se setkávaly s tím, že se na nás začali obracet neslyšící ženy i muži a stěžovali si na jejich situaci doma, kdy se stali oběťmi domácího násilí a chtěli vědět, jak postupovat, kam se mohou obrátit pro pomoc. Obraceli se na nás jako na uskupení Neslyšící ženy, abychom jim poradily. Cítili jsme, že je to něco jiného, co je třeba od uskupení Neslyšících žen oddělit, aby v tom nebyl zmatek. Následně se díky nadaci ČEZ podařilo založit Linku pro neslyšící, která si klade za cíl být k dispozici těm, kteří se setkají s domácím násilím nebo se dostanou do života či zdraví ohrožující situace. V tomto případě se na nás mohou obrátit.

Systém linky funguje tak, že neslyšící volají nám, neslyšícím operátorkám. My se střídáme na službě a jsme jim na lince k dispozici. Když nám zavolají, popíší nám svou situaci, co se jim stalo a co mají za problém. Mým úkolem jakožto operátorky je zjistit, čeho přesně se problém týká a poskytnout volajícímu emocionální podporu, uklidnit ho. Poté se s jeho souhlasem obracím na další strany, odborníky z jiné organizace, jako je např. Bílý kruh bezpečí. Zprostředkujeme jim informace a domluvíme konkrétní termín schůzky pro klienta, zajistíme tlumočení. Takto to zprostředkujeme neslyšícímu klientovi, který může situaci dál řešit.

Náš tým tedy situaci neřeší, jsme k dispozici pro první kontakt, zjištění informací a zprostředkování dalšího postupu. Takový první krok k pomoci. Pokud klient situaci nechce dál řešit, poskytneme mu alespoň podporu a prvotní péči, nastíníme, jaké jsou možnosti řešení, aby měl představu.

Znamená to, že na lince nepracuješ sama, ale v týmu.

Ano, jsme tým.

A jak vás mohou lidé kontaktovat? Jaký je přesný postup? Pouze přes whatsapp?

Na webových stránkách Svazu je záložka Linka pro neslyšící, kde najdete veškeré potřebné informace. Možností, jak nás kontaktovat, je více – přes whatsapp, SMS, skype, e-mail, facebook či instagram. Snažíme se, aby bylo více možností, jak se na nás obrátit. Přece jen slyšící, když se ocitnou v krizové situaci, mají možnost volat na různé krizové linky, například na Linku bezpečí. Ale co neslyšící, jak ti si zavolají a jak budou komunikovat? Z tohoto důvodu snahu o zavolání vzdají.

Zajímavé je, že když jsme založily linku, tuším, že vloni v červenci, doufám že to říkám správně, myslela jsem si, že nám nebude volat příliš mnoho lidí, ale opak je pravdou. Lidé se na nás obrací dost a já cítím, že je linka opravdu důležitá.

Takže od loňského roku, kdy vznikla linka, se provoz rozjel a obrací se na vás dost lidí. To svědčí o důležitosti linky.

Ano, přesně tak. Sama jsem byla překvapená, myslela jsem si, že se lidé budou ostýchat zavolat. Znáš to, komunita neslyšících je malá, známe se navzájem, ale překvapilo mě množství neznámých tváří. Podstatné je poskytnout pomoc, nabídnout ji bez komunikačních bariér, to je důležité.

Domnívám se, že to je díky tomu, že znájkujete. Lidé jsou rádi, že jim budete rozumět a využijí té možnosti. Řekla bych, že důležité informace zazněly, a tak se tě na závěr zeptám, co bys ráda lidem vzkázala? Co důležitého by mělo zazníť?

Co důležitého bych chtěla vzkázat? Aby se lidé nebáli. Aby zavolali nebo alespoň o svých trápeních, co se jim děje doma, s kamarády nebo v práci, řekli svým přátelům. Zkrátka neduste to v sobě a nebojte se to někomu říct, protože možnosti pomoci jsou, jen se nebojte o tom mluvit.

Ano, toto je důležité sdělení a k tomu mě ještě napadá jedna otázka. Linka je pouze pro ženy, nebo pro všechny?

Linka je k dispozici pro všechny osoby se sluchovým postižením, které znakuji. Běžně je právě znakování jakousi překážkou, na naší lince je to ale naopak, znakování je předností.

Držím pěsti, aby tento důležitý projekt fungoval dál a dostalo se tak potřebné pomoci všem, kteří se na linku obrátí.

Ano, děkuji.

Já děkuji za rozhovor.

Také děkuji.

Ahoj.

Ahoj. X

Ptala se Monika Goldefusová, odpovídala Iveta Melichar.

Členové výboru na akci Neslyšících mužů

//! Zajímavost

Neslyšící muži
v ČR

Iniciativa Neslyšící muži vznikla v roce 2020 a zakládajícími členy byli Marek Spilka, Jindřich Mikulík a Martin Plas. Následně jsem se přidal já – Jiří Procházka, Jaroslav Klein a Karel Kolář. Naším cílem je

nabízet neslyšícím mužům přednášky a aktivity, které vycházejí z jejich potřeb. Inspirovali jsme se u Neslyšících žen a chceme to samé poskytovat i neslyšícím mužům. Pořádáme také festival pro neslyšící muže. X

Video: Jiří Procházka
Překlad: Mgr. Denisa Melčová//ZJ Originál
v českém znakovém
jazyce*Iveta na akci Neslyšících žen v ČR, pod které Linka pro neslyšící spadá.*

//ZJ Originál v českém
znakovém jazyce

Video: Mga. Monika Goldefusová
Překlad: Mgr. Denisa Melčová
Foto: Archiv Neslyšících žen v ČR

//? Rozhovor: Neslyšící ženy v ČR

Zdravím a mám velkou radost, že mohu u rozhovoru přivítat Gabrielu Jeřábkovou (GJ), Lucii Šimovou (LŠ) a Pavlínou Spilkovou (PS), se kterými si budu povídat o uskupení Neslyšících žen.

GJ: Ahoj!
LŠ: Zdravím!
PS: Je mi potěšením.

Pavlíno, vím, že ty jsi hlavním strůjcem vzniku Neslyšících žen, a tak bych tě chtěla poprosit, abys nám řekla, jak to celé vzniklo a ve stručnosti také něco o historii vašeho uskupení.

PS: Děkuji. Vše začalo v roce 2018, v té době jsem působila jako prezidentka ASNEP. Důležitou roli zde sehrál Svaz neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR a jeho prezidentka Šárka Prokopiusová. Svaz je totiž členem Evropské unie neslyšících, která v té době chtěla uspořádat historicky první fórum

neslyšících žen z Evropské unie. Cílem fóra byla debata o právech a podmínkách neslyšících a nedoslýchavých žen v rámci Evropské unie. Svaz jakožto členský stát obdržel pozvání na toto fórum, nicméně Šárka se ho nechtěla účastnit sama. Vzpomněla si na mě, protože jako prezidentka ASNEP jsem měla přehled a dostatek informací. Jednou z oblastí ASNEP, kterou se zabývá, je boj za rovnoprávnost a přístupnost pro neslyšící a nedoslýchavé. Požádala mě tedy, abych na fórum jela s ní. Souhlasila jsem, ačkoli jsem neměla žádnou představu a informace o tom, co se na fóru bude dít a jak to bude celé probíhat. Bylo znát, že západní státy jako Francie, Španělsko, ale také severské státy jako Švédsko či Norsko jsou co do informací o notný kus před námi. První konference se konala ve španělské Valencii. Když jsme tam se Šárkou přijely, byly jsme překvapené přítomností silných a také velmi informovaných žen. Po návratu jsme si uvědomily, že tady nic takového nemáme. Ano, snažíme se toho dělat spoustu pro neslyšící, ale pouze pro ženy a jejich potřeby a specifika tu nic nebylo. Je pravda, že kdysi dávno tu byl klub žen, ten se ale zaměřoval spíše na setkávání u kávy a ruční práce. I tato setkání postupně zanikla, tedy alespoň co vím já. Je možné, že to někde ještě funguje, já si pamatuji klub při Pražském spolku neslyšících. Při tomto uvědomění se to ve mne bouřilo a říkala jsem Šárce, že s tím musíme něco udělat.

Šárka se mnou souhlasila, ale nevěděly jsme, jak na to. To bylo v říjnu. V prosinci tedy Svaz ve spolupráci s ASNEP uspořádal první odbornou konferenci o právech, ale účast byla mizerná. Lidé se informacím podívovali. Rozumím tomu, že byl potřeba nějaký čas, aby se informace usadily. Chtělo to trpělivost a spolupráci jednotlivců. A tak jsme v celé republice hledaly ženy, které by měly kontakty či byly samy silné, osobité a neměly problém vystupovat před lidmi. Z těchto žen vznikla taková prozatímní pracovní skupina. Všechny měly nadšení a dříve se do něčeho pustit a to byl ten moment, kdy jsme oficiálně pod Svazem vznikly jako Neslyšící ženy ČR. Jsem moc ráda, že to nebyl projekt, který by po nějaké době vyšuměl. A nyní už to bude šestý rok, co fungujeme. Je pravda, že náš tým se za tu dobu několikrát rozšiřoval a opět zužoval, ale myšlenka poskytovat informace neslyšícím ženám je stále stejná.

Druhý ročník fóra proběhl ve Francii v roce 2021, což ale bylo během pandemie covidu-19, takže probíhal online na zoomu. Měla jsem velkou energii a chuť dohnat ostatní. Třetí ročník fóra se bude konat letos v listopadu v České republice.

Co je tvým úkolem v organizaci Neslyšících žen?

GJ: Já se zaměřuji na média – Facebook a Instagram, kde informuji o programu a nadcházejících akcích, přednáškách. Mým úkolem je také tvorba propagačních materiálů, jako jsou plakáty či videa. Kromě médií jsem organizovala také 2. ročník Festivalu pro neslyšící ženy, který letos proběhl.

A co máš na starost ty?

LŠ: Mou náplní je především kontrolovat rozpis, aby se dodržovaly veškeré termíny, ať už akcí či setkání na zoomu. Kromě toho jsem kameramankou a mám na starosti videodokumentaci na našich setkáních. Ale vypomáhám i tam, kde je potřeba, při propagaci s plakáty, s natáčením videí a podobně.

Baví tě ta práce?

LŠ: Samozřejmě! Práce mě velmi obohacuje, dozvídám se mnoho zajímavých informací.

Jaká je tvá úloha v rámci Neslyšících žen?

PS: Jsem taková koordinátorka, která uskupení vede. Ale dávám samozřejmě prostor i ostatním ženám, aby přicházely s nápady a zkusily něco zrealizovat. Obecně mám na starosti organizační věci. Předávám informace a poskytuji propojení s Českou ženskou lobby. A teď mě samozřejmě zaměstnává III. evropské fórum neslyšících žen.

Mohla bys nám přiblížit, jak vypadá spolupráce v rámci uskupení?

LŠ: Spolupráce je krásná. Komunikace probíhá hladce. Máme chatovací skupinu, kde si rozdělujeme úkoly, a tudíž každá z nás ví, co má na starosti a co je její náplní práce. Máme také různá setkání na zoomu k nadcházejícím akcím, jako byl například festival apod.

A jaký je zájem ze strany veřejnosti? Jsou aktivní? Zahrnují vás dotazy? Nebo jsou naopak spíše pasivní?

Ty z žen, které u prvního porodu tlumočnicka neměly, se mu u druhého porodu často bránily. Měly za to, že porod byl dobrý i bez tlumočnicka. Když se ale pro něj nakonec rozhodly, nelitovaly. Pokud poté oba porody porovnávaly, hovořily o nepoměrném množství informací, které díky přítomnosti tlumočnicka získaly.

Dotazovala jsem se také, zda pro ně bylo důležité, kdo jim bude tlumočit. Tedy to, zda daného tlumočnicka předtím znaly a důvěřovaly mu, nebo to pro ně nebylo podstatné. Zde se odpovědi rozcházely. Někomu nezáleželo na tom, zda danou osobu zná, pro někoho byly vztah a důvěra zásadní.

Rovněž mě zajímalo, zda by souhlasily s tlumočnickem mužem. Odpovědi se opět různily, ale většina odpověděla, že ne. Přítomnost muže tlumočnicka u porodu se jim zdála zvláštní a preferovaly ženu. Pro některé však není problém, pokud tlumočnická služba vyjde zrovna na muže, protože žádná žena nemůže. Jako poslední možnost je to pro ně přijatelné.

Zkušenosti žen jsou takové, že pokud si objednájí tlumočení k porodu, vytvoří se skupina tlumočnicků, kteří před a po termínu porodu drží pohotovost na směny. V některých skupinách je i tlumočnick muž, pokud si to však klientka nepřeje, tlumočnick muž v ní není. A samozřejmě pokud porod vyjde na službu tlumočnice, je to pro ně do jisté míry úleva.

Pokud bych měla shrnout to, co jsem se během ankety dozvěděla, tak je to zcela jistě individuálnost a různorodost. Záleží na potřebách aktérů a také na tom, zda se jedná o neslyšící, nedoslýchavé či osoby s kochleárním implantátem. Neslyšící potřebují tlumočnicka, pro nedoslýchavé či osoby s kochleárním implantátem je komunikace snazší a tlumočnicka mít nemusí. Je to skutečně individuální. Neslyšící ženy vždy uvedly, že tlumočnicka potřebovaly proto, aby komunikace probíhala hladce a ve vypjaté, stresové a rychle se měnící situaci vše zvládly. Tlumočnick je tedy pro neslyšící důležitý. **X**

Překlad: Mgr. Denisa Melčová

//? Anketa Porod s tlumočnickem

//ZJ Originál
v českém znakovém
jazyce

Byla jsem ve spojení přibližně s 10–15 ženami, které mi popisovaly své zkušenosti s porodem. Zajímalo mě, zda respondentky považují za lepší variantu porod za přítomnosti tlumočnicka, či bez něj. Informace jsem získala buď prostřednictvím videohovoru, nebo videí, jež mi respondentky zaslaly. Z jejich vyprávění jsem vybrala často opakované zkušenosti, které si byly podobné, a také zajímavé situace.

Přítomnost tlumočnicka považovaly respondentky za důležitou především z hlediska komunikace. Ta díky tlumočnickovi probíhala hladce. Ženy také měly veškeré a podrobné informace o průběhu porodu a bezpečnosti. Mimo jiné uvedly, že přítomnost tlumočnicka zamezila stresu z odezírání a obávám z nepochopení či špatného odezření informací. Cítily se bezpečně a strach z odezírání tak odpadl.

Některé respondentky uvedly, že tlumočnick pro ně znamenal také psychologickou podporu, která jim pomáhala proti stresu a přispěla k jejich uvolnění. Tlumočníci, kteří měli již zkušenosti s tlumočením u porodu, navíc situaci dobře znali a to se odrazilo v jasném vysvětlování a předávání informací.

Některé respondentky měly tlumočnicka u všech kontrol v těhotenství, některé až při samotném porodu.

noho žen také uvedlo, že si porod bez přítomnosti tlumočnicka neumí představit. Domnívají se, že by to bylo náročné a narážely by na komunikační bariéry. Samozřejmě by informace získaly i tak, ale zcela jistě by nebyly úplné a podrobné jako v přítomnosti tlumočnicka.

LŠ: Je to tak půl na půl. Někdo nám například píše návrhy na přednášky, někdo pouze reaguje na náš obsah. Někdo má opravdu zájem, někdy se ale informace nedostanou ke všem. Ale snažíme se předávat co nejvíce informací.

Věřím, že to bude stále lepší a lepší. Teď budete v časopisu, tak se informace rozšíří zase mezi další lidi.

LŠ: Ano, děkujeme za tu možnost.

Je nám potěšením. Zabýváte se velmi důležitými tématy.

Mohla bys zhodnotit a vybrat akce, které měly opravdu velký úspěch?

GJ: Myslím si, že můj první opravdu silný zážitek byl rozhodně první ročník Festivalu pro neslyšící ženy. Dělo se tam tolik zajímavého, spousta přednášek, workshopů a mnoho dalšího. Úžasná atmosféra! Jsem opravdu ráda, že jsem se mohla do pořádání zapojit.

Další, co si myslím, že se povedlo, bylo otevření mého osobního tématu, které je stále tabu, a to je potrat. Je to téma, o kterém se moc nemluví. Nikomu se o něm nechce mluvit, ale cítím, že je velmi důležité toto téma otevřít a ukázat ženám, které si tímto prošly nebo prochází, že nejsou jediné, že jsou tu další ženy se stejnou zkušeností. Mohou se tak mezi sebou navzájem podpořit, sdílet své zkušenosti a pocítit, že na to nejsou samy. Nemluvme jen o potratu, naše aktivity sahají i do oblasti vzdělávání, objevují se různá témata, která neslyšící ženy zajímají a chtějí se o nich dozvědět více. My tak reagujeme na jejich potřeby a snažíme se jim prostřednictvím našeho uskupení tuto možnost zajistit.

Vnímám, že Neslyšící ženy fungují krásně. Spolupráce funguje hladce, opakovaně jste pořádaly festival. Jaká je tvá představa o budoucnosti?

PS: Za dobu šesti let jsme zorganizovaly festival, konference, v rámci kterých jsme předávaly především odborné informace, a uspořádaly jsme také velké množství přednášek. Čerpaly jsme z našich zkušeností, které jsme předávaly, ať už z oblasti vztahů, zdraví či jiných zajímavých oblastí a témat. Přednášely buď sami neslyšící nebo jsme objednaly odborníka a zajistily tlumočení. V rámci takového miniprojektu jsme zajišťovaly také překlad informací o menstruaci. To však byly takové menší projekty.

Máme dvě facebookové skupiny. Jedna je veřejná, kde sdílíme různé informace. Jsme také propojeny s Českou ženskou lobby. Jedná se o organizaci slyšících, která se zaměřuje na rovnoprávnost a ženská práva. A my, Neslyšící ženy, jsme členem České ženské lobby. Účastníme se valných hromad a shromážděních a apelujeme na to, aby se myslelo i na neslyšící ženy.

Cíle do budoucna jsou podobné těm, které jsme měly na začátku. Samozřejmě se objeví nová, aktuální témata, protože těch oblastí a témat je opravdu celá řada.

Jak jsem mluvila o dvou facebookových skupinách, tak ta druhá, uzavřená, je určená pouze pro ženy. Jedná se

o skupinu, kde je bezpečno, příjemně a nikdo se nebojí na nic zeptat. Jsem ráda, že obě skupiny fungují a že je tu ta možnost.

Je důležité mít prostor, kde je možné se otevřít a sdílet své pocity, nikoli se trápit a mít je uzavřené v sobě.

Mám poslední otázku. Je něco, co bys neslyšícím ženám vzkázala?

GJ: Nebát se. Myslet na to, že důležitá je podpora, ať už se týká vzdělávání nebo osobních problémů nebo třeba přístupu k informacím. Ať jsou témata pozitivní nebo negativní, to vše patří k životu a nikdo na to nemusí být sám. Vzájemná podpora je důležitá a my rády pomoc nabídneme nebo zprostředkujeme. Pokud například tápete a nevíte, na koho se obrátit, Neslyšící ženy mohou být tím prvním krokem. Rády vám pomůžeme a zároveň pomůžeme s následujícími kroky. Rády poradíme.

Moc děkuji za rozhovor.

GJ: Já také. Děkuji za prostor se vyjádřit. Jsem ráda, že mohu být součástí Neslyšících žen a že mohu pomáhat ostatním ženám, protože podpora je v životě velmi důležitá. Jsme tu nejen pro ženy, ale také pro muže, otevíráme témata týkající se partnerských vztahů, způsobů komunikace a možností nalezení kompromisu mezi partnery. Komunikace je základem partnerského soužití a tato témata jsou pro nás také důležitá. Osobně považuji fungování uskupení Neslyšících žen za důležité, vidím v něm budoucnost, určitě to má smysl. Důležitá je však podpora nejen od nás pro vás, ale i směrem k nám.

Je něco, co bys chtěla vzkázat ženám ty, Lucie?

LŠ: Chtěla bych všem ženám vzkázat, že jsou krásné a silné a že je důležité milovat sama sebe.

I na tebe mám poslední otázku. Je něco, co bys ženám chtěla vzkázat?

PS: Všímám si, že ženy jsou stále odvážnější a odvážnější a to díky informacím, které mají. Jsou průbojnější a to je důležité. Nebát se. Ptát se. Zkoumat. Prvořadě je myslet na sebe. Pokud jsem spokojená, mohu šířit své nastavení dál. Ať už ve vztahu, s dětmi, v práci. Buďte svobodné. Máte právo si vybrat, jakou životní cestou se chcete ubírat. Máme jen jeden život a je škoda ho neprožívat ve spokojenosti.

Moc děkuji za rozhovor. Držím palce Neslyšícím ženám i do budoucna, protože to, co děláte, je skutečně důležité. Otevíráte nám obzory.

PS: Já také moc děkuji. Chtěla bych také moc poděkovat týmu, protože bez něho by to nebylo možné. Sama bych to nezvládla. A i to, že nás vy, ženy, sledujete, dáváte nám zpětnou vazbu a chuť do práce, je pro nás důležité. Celé to propojení. Takže všem moc děkuji.

To je pravda. Moc děkuji. Děkuji vám všem za rozhovor. X

Ptala se Monika Goldefusová, odpovídaly Gabriela Jeřábková, Pavlína Spilková a Lucie Šímová.

//ZJ Originál v českém
znakovém jazyceVideo: Veronika Rafflerová
Překlad: MgA. Kristýna Pavlů
Foto: Facebook, archiv Veroniky Rafflerové//: Zdravá prsa pro
Neslyšící

Dobrý den, jmenuji se Veronika Rafflerová a jsem koordinátorkou projektu Zdravá prsa pro Neslyšící. Cílem projektu je informovat komunitu neslyšících o tématu rakoviny prsou. Kladu důraz na informace zaměřené na prevenci, ze kterých je možné čerpat v případě, kdy se objeví nějaký nález.

Snažím se také navštěvovat kluby a školy a přednášet tam o vzniku rakoviny, samovyšetření prsou, jak při vyšetření postupovat, jak často jej provádět a další.

Můžete se také podívat na mé facebookové a instagramové stránky, kde šířím osvětu o tématu. Najdete tam například slovník, jak překládat jednotlivé pojmy, nebo skutečné příběhy

lidí, kteří se s rakovinou setkali. Příběhy jsou jak od neslyšících, tak od slyšících a jsou rozličné, stejně tak jsou rozličné i příčiny vzniku rakoviny. Zároveň tyto příběhy mohou být podobné těm vašim. Zjistíte tak, že nejste jediní, kterým se něco takového stalo. Jsou tam i informace o tom, jak postupovat, na koho se obrátit ve chvíli, kdy se to týká vás nebo někoho z vašeho blízkého okolí, kolegyně, nejlepší kamarádky, dcery či mámy. Může se to týkat kohokoliv. První zjištění doprovází šok a nepochopení z nastalé situace, proto se můžete obrátit na mě a já vám ráda poradím, kam dál, na jakého lékaře se obrátit a koho kontaktovat. To vše vám mohu vysvětlit. Myslím, že to jsou všechny informace. Mějte se hezky! X

//! Události

Setkávání pracovníků
a vedení organizací
v rámci SNN v ČR

Již od roku 2021 pořádá Svaz neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR, z. s., přibližně dvakrát ročně dva typy setkání – jedno je určené pro sociální pracovníky, pracovních v sociálních službách a tlumočníky, druhé pro ředitele sociálních služeb. Oba tyto druhy setkání jsou určeny pro zástupce SNN v ČR, z. s., jeho pobočných spolků a obecně prospěšných společností, které poskytují sociální služby.

Jedná se vždy o diskusní setkání, cílem je tedy vzájemné sdílení jednotlivých účastníků, nikoliv přednáška či školení na určité téma. To, o čem účastníci debatují, si určují sami – mohou předem poslat témata nebo je navrhnout až v průběhu setkání.

Dne 3. 10. 2024 proběhla obě tato setkání – dopoledne společné setkání určené pro sociální pracovníky, pracovníky v sociálních službách a tlumočníky, odpoledne pak setkání ředitelů, resp. ředitelek.

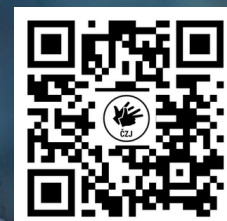
Dopoledne společně účastníci debatovali nad různými tématy jako například:

- zkušenosti s přístupem lékařů k přítomnosti tlumočnicků ČZJ (jedna z tlumočnic sdílela zkušenost s lékařem, který s její přítomností nesohlasil a choval se arogantně),

// Česká ženská
lobby

Text: Iveta Melichar

Foto: Facebook České ženské lobbyPtala se Iveta Melichar, odpovídala Eliška Drusarová (fundraiserka ČŽL).

//ZJ Překlad do
českého znakového
jazykaMůžete nám představit, co přesně Česká ženská lobby
dělá?

Jsme síť organizací, která hájí práva žen v České republice. Zastřešujeme 36 organizací, které pomáhají ženám a působí v oblasti genderové rovnosti.

Od roku 2008 hrajeme aktivní roli v oblasti lidských práv a genderové rovnosti. Poukazujeme na přehlížené problémy žen a přinášíme je na politickou úroveň. Ovlivňujeme zákony tak, aby se ženám žilo lépe. Do veřejného prostoru vnášíme genderovou perspektivu a posilujeme postavení znevýhodněných skupin žen v ČR.

- tipy na aktivity v sociálně aktivizační službě pro seniory a osoby se zdravotním postižením,
- oddělování klubové činnosti od sociálních služeb a pohled klientů,
- (ne)dostupnost pobytových sociálních služeb pro osoby se sluchovým postižením (hlavně pak pro neslyšící).

//ZJ Překlad do
českého znakového
jazyka

Na předchozích setkáních jsme zkoušeli účastníky dělit do různých skupin např. dle sociálních služeb (tlumočníci, sociální pracovníci, ...) nebo dle klientů jejich sociálních služeb (neslyšící, nedoslýchaví), ale tentokrát bylo setkání společné pro všechny a ze strany účastníků to bylo hodnoceno pozitivně.

Odpoledne ředitelky společně řešily například:

- zkušenost z monitoringu odborného sociálního poradenství v Plzeňském kraji,
- způsob souhlasu klientů se shromažďováním jejich osobních údajů,
- nedostatek soudních tlumočnicků a dopady na neslyšící komunitu,
- povodně a jejich dopad.

Další setkání jsou plánována na začátek roku 2025. Již teď je možné na e-mail capova@snn-cr.cz posílat témata pro diskusi nebo návrhy na vylepšení těchto setkání. X

Text: Mgr. Helena Čápová

Působíme i na evropské úrovni v rámci našeho členství v Evropské ženské lobby, která sdružuje ženskoprávní a feministické organizace napříč Evropou.

Česká ženská lobby prosazuje zájmy všech žen bez ohledu na jejich rasu, etnický původ, zdravotní stav, sexuální orientaci, věk, náboženství či víru.

Jakým způsobem Česká ženská lobby podporuje
spolupráci mezi členskými organizacemi?

V rámci sítě vytváříme bezpečný prostor pro spolupráci organizací. Propojujeme organizace mezi sebou a klademe velký důraz na spolupráci a solidaritu mezi všemi členskými organizacemi. Víme totiž, že pokud chceme dosáhnout systémové změny vedoucí k genderové rovnosti, musíme na tom pracovat společně.

Každá z našich organizací přináší jiné expertízy, témata, zaměření a pohledy. V České ženské lobby fungují různé pracovní skupiny zaměřené na klíčová témata, jako je násilí na ženách, ženy a ekonomika, porodnictví či genderově citlivé vzdělávání. Tyto pracovní skupiny propojují experty a expertky z členských organizací a poskytují prostor pro diskusi o aktuálním dění z jejich pohledu. Zároveň je to prostor, kde se nejen učí odbornice od sebe navzájem, ale i díky zapojení Neslyšících žen mají zpětnou vazbu k tématům nebo problémům, které je třeba brát v potaz i ve vztahu k neslyšícím a nedoslýchavým ženám. Výstupy z těchto diskusí vedou k dalšímu strategickému působení, které směřuje na tvůrce politik, aby došlo ke změnám, které vedou k inkluzivnější a genderově rovné společnosti.

Dále jsme s organizacemi propojené na sociálních sítích, kde například spolupracujeme na příspěvcích nebo jednotlivé příspěvky sdílíme a tím vyjadřujeme vzájemnou podporu.

Vytváříme prostor pro vzájemnou inspiraci a sdílení dobré praxe, což posiluje vliv na veřejnou debatu i tvorbu politik. Společně tak budujeme silnější hlas, který efektivněji prosazuje změny vedoucí k rovnosti a spravedlnosti.

Jaké místo má uskupení Neslyšící ženy v ČR ve vaší síti
organizací a proč je jejich zapojení tak důležité?

Členství Neslyšících žen je pro nás nesmírně důležité, protože nám umožňuje obohatit naši síť o pohledy, které často zůstávají ve společnosti nedostatečně zastoupené. Jako síť organizací se snažíme být otevřené, inkluzivní a reprezentovat co nejširší spektrum zkušeností a potřeb ze strany žen. Zapojení Neslyšících žen nám dává možnost lépe pochopit bariéry, kterým čelí, a zároveň získat hlubší vhled do toho, jak navrhnout systémové změny, které budou skutečně funkční a spravedlivé pro všechny.

Neslyšící ženy nám pomáhají nahlížet na společenská témata z jiných perspektiv, například z hlediska přístupnosti, komunikace nebo rovného přístupu ke vzdělání, práci, ale i v případě efektivní pomoci neslyšícím ženám, které zažívají domácí násilí. Tyto pohledy nejen obohacují naši práci, ale zároveň posilují naši schopnost vytvářet prostředí, které je skutečně přístupné a vstřícné pro každého, bez ohledu na jeho potřeby či znevýhodnění.

Inspirují nás také k dalšímu rozvoji, hledání inovativních řešení a zvyšování povědomí o tom, že inkluze není jen otázkou spravedlnosti, ale i způsobem, jak celou společnost učinit silnější a soudržnější. Společná práce s Neslyšícími ženami nás motivuje k tomu, abychom se stále učily, zlepšovaly a podporovaly rovnost a porozumění na všech úrovních společnosti.

Ptala se Iveta Melichar, odpovídala Eliška Drusanová (fundraiserka ČŽL).

Jaká je vaše dlouhodobá vize a čeho byste chtěly dosáhnout?

Naši obecnou a dlouhodobou vizí je spravedlivá společnost, ve které mají všichni lidé rovná práva, příležitosti, podíl na moci a respekt bez ohledu na jejich gender, rasu či zdravotní znevýhodnění. Usilujeme o svět, ve kterém každý jednotlivec může plně rozvinout svůj potenciál bez bariér a diskriminace. Nadále hodláme prosazovat systémové změny směřující k dosažení genderové rovnosti. Věříme, že prostřednictvím promyšlené spolupráce a zapojení širokého spektra organizací můžeme efektivně reagovat na nerovnosti, které se objevují na různých úrovních společnosti. Proto chceme i nadále propojovat organizace, které na tomto poli působí, abychom společně pokryli široké spektrum témat, od genderové citlivého vzdělávání po spravedlivé ekonomické podmínky.

Další vizí je propojit více organizací, jako jsou Neslyšící ženy, protože jejich specifické pohledy a zkušenosti obohacují diskusi o genderové rovnosti a pomáhají lépe reflektovat potřeby různorodých skupin. Díky takové spolupráci můžeme společně vytvářet inkluzivnější prostředí, které zahrnuje všechny hlasy a usiluje o rovnost ve všech aspektech života.

Do budoucna bychom také rády posílily viditelnost genderových témat ve veřejném prostoru, inspirovaly další organizace a jednotlivce k zapojení a pokračovaly v budování hnutí, které má sílu přinášet skutečné změny. **X**

koordinátora totiž pokrývá měsíční pohotovost ve dne, v noci. Když je tým větší, lépe si poradí s potřebou střídání, náhlými nemocemi nebo úrazy.

V rámci měsíční pohotovosti nezajišťujeme tlumočení pouze u porodu, ale také u pravidelných kontrol před porodem, po porodu, edukací péče o miminko, propuštění z porodnice a následujících kontrol u dětského lékaře. Nic z toho se totiž nedá naplánovat dopředu a vzhledem k vytížení našich tlumočnic a tlumočnicků by se mohlo stát, že neslyšící klientka tlumočení nesežene.

V tlumočnickém týmu nejsou jen ženy, ale i muž. Ten má za sebou tlumočení již několika porodů. Neslyšící nastávající maminky si přejí vždy pouze tlumočnice ženy, ale sestavení celé pohotovosti někdy nelze zajistit pouze ženami, proto je součástí týmu i muž, který, stejně jako jeho kolegyně, respektuje přání klientky na soukromí.

Ze zkušeností našich tlumočnic a tlumočnicků víme, že tlumočení u porodu je velmi náročná disciplína. Každý porod je jiný a může se toho přihodit opravdu hodně. Když ale všechno dobře dopadne a neslyšící maminka a její miminko jsou v pořádku, úleva a radost z nového života se přenesou i na ty, kteří mohli přispět k bezproblémové komunikaci mezi maminkou a personálem porodnice.

A co je pro celý náš tým nejdůležitější? Samozřejmě spokojenost neslyšící klientky a jejího partnera, který je také přítomen u porodu a často potřebuje tlumočení.

Jste neslyšící, očekáváte příchod nového člena rodiny a chcete, aby komunikace s porodními asistentkami, zdravotními sestrami i lékaři proběhla co nejlépe? Objednejte si tlumočnickou pohotovost k porodu u nás v CZTN. Pohotovost zajišťujeme nejčastěji v Praze a podle aktuálních možností našeho tlumočnického týmu. Dalšími lokalitami, které jsme zajistili, jsou např. Kladno, Hradec Králové, Hořovice, Neratovice anebo Nymburk.

Základní informace v češtině a českém znakovém jazyce najdete na webu CZTN v záložce Porodní pohotovost, případně se můžete obrátit na koordinátora pohotovosti Karla Zajíčka (zajicek.cztn@snnr.cz), který vaše dotazy rád zodpoví. **X**

//QR **Webové stránky CZTN: Pohotovost k porodu**

//ZJ **Překlad do českého znakového jazyka**

Text: Bc. Filip Machač a Mgr. Karel Zajíček, DiS.

//: Tlumočnická pohotovost k porodu v CZTN

V roce 2018 vznikl u nás v CZTN nápad na zajištění tlumočení u porodu. Ale jak to vymyslet? Do té doby se neslyšící rodičky domlouvaly osobně s tlumočníky a doufaly, že v době porodu budou mít tlumočníci čas dorazit. To, kde jsme s tlumočnickou pohotovostí k porodu dnes, znamenalo roky praxe a sbírání zkušeností. Abyste se do něčeho takového vůbec mohli pustit, potřebujete postavit tým tlumočnic a tlumočnicků, kteří do toho půjdou, a koordinátora, který je udrží pohromadě, vymyslí systém jejich střídání a bude v nepřetržitém kontaktu s nimi i neslyšící klientkou. Když už si myslíte, že máte všechno vymyšlené, zjistíte, že se musíte poprat s dalšími věcmi – dostatečně hlasitý mobil pro koordinátora, aby nezaspal noční telefonát od neslyšící klientky o tom, že už je čas vyslat tlumočnicka do akce nebo noční doprava tlumočnicků do porodnice, domluva s porodnicemi, aby se jejich personál nelekl, kdo se jim kromě klientky a jejího partnera dobývá do příjmové ordinace,

tlumočnické pohotovostní zavazadlo s vodou, svačinou, kartáčkem na zuby, nabitou powerbankou... Uf, je toho opravdu hodně, že? Na tohle všechno jsme museli přijít a myslíme na to pokaždé, když pohotovost připravujeme.

Za celou dobu máme za sebou zhruba 30 zajištěných tlumočnických pohotovostí k porodům. Takové zajištění je dlouhá a náročná koordinační činnost. Když se na nás neslyšící klientka obrátí s poptávkou, koordinátor osloví tlumočnický tým, vyhodnotí jejich časové možnosti a pokusí se sestavit pohotovost tak, aby bylo možné tlumočnice a tlumočnický tým vystřídat. Pokud se mu to podaří, začne s neslyšící nastávající maminkou domlouvat detaily pohotovosti. Může se také stát, že se nepodaří sestavit dostatečně velký tým nebo pokrýt potřebnou dobu. V takovém případě pohotovost nedokážeme zajistit. Tým zhruba čtyř až sedmi tlumočnic a tlumočnicků a jednoho

Text: Tim Curry, M.S.

Foto: Archiv Tima Curryho, M.S.

// Tlumočnický koutek Tima Curryho

//ZJ **Překlad do českého znakového jazyka**

//ČJ **Proces rozhodování při tlumočení**

Rozhodování tlumočnicka je systematický proces. Tlumočnick musí nejdříve identifikovat problém, podnět nebo požadavek, který jeho práci ovlivňuje. K tomu se obvykle používá metoda „Schéma analyzování a řešení problému“, kterou vytvořili Robyn Dean a Robert Pollard. Jakmile je problém identifikován, druhým krokem je zvážení všech možných postupů nebo zvážení rozhodnutí, jak problém řešit – pokud jej vůbec řešit. Někdy může být rozhodnutím nedělat nic. Třetí krok zahrnuje vyhodnocení důsledků jednotlivých možností

a vyhodnocení důsledků – je obecný, je běžnou součástí života a je ovlivňován osobními zkušenostmi. Stejný proces probíhá i při každodenním rozhodování – například při výběru jídla, když má člověk hlad. Součástí rozhodování je rozpoznání hladu jako problému, zvažování možností jako je uvařit si, najíst se v restauraci, objednat si jídlo domů nebo nejíst vůbec a vyhodnocování důsledků (náklady, čas a pohodlí). Naše schopnost rozhodovat se je formována našimi zkušenostmi a výchovou. Obojí nám

pomáhá rychle zavrhnout nepraktické možnosti a zvolit nejlepší postup. Naše zkušenosti nám do vínku dala rodina, učitelé, pramení z kulturních norem a společenských hodnot a umožňují nám rozhodovat se ve známých situacích automaticky.

Při profesionálním rozhodování může však často dojít k rozporu mezi osobní morálkou a společenskými normami. Etické kodexy nám vštěpují zásady, jimiž je třeba se řídit, ale ne vždy nabízejí jednoznačné odpovědi, což vede ke konfliktům mezi osobními hodnotami a profesními pokyny. Například při vítání existují v různých kulturách různé společenské zvyky, takže je obtížné, aby univerzální etický kodex vyhovoval všem scénářům. Tlumočníci musí tyto problémy nějak řešit a vyvažovat osobní morálku s profesní etikou, což může být zvláště obtížné v situacích vyžadujících rychlé rozhodování, kdy správná volba není vždy jasná.

Aby mohli tlumočníci činit etická rozhodnutí, měli by více vycházet z komunitních norem a rozšířit své znalosti o kulturních normách komunit, kterým slouží. Porozumění těmto komunitám pomáhá tlumočnickům pochopit, co komunita považuje za správné, a zvyšuje schopnost tlumočnicka činit etická rozhodnutí, která jsou v souladu s hodnotami komunity. Zatímco praktická rozhodnutí, jako je hlasitost projevu nebo rozsah znakování, jsou díky své univerzální povaze snazší, etická rozhodnutí vyžadují průběžné získávání zkušeností a porozumění specifickým normám komunity. Díky spolupráci s komunitami a přizpůsobování se jejich vyvíjejícím se normám mohou tlumočníci dosáhnout toho, aby jejich rozhodování bylo v souladu jak s profesní etikou, tak s hodnotami komunity a jejich rozhodnutí tak byla jistější a vhodnější pro každou situaci. **X**

Text přeložen z anglického originálu.

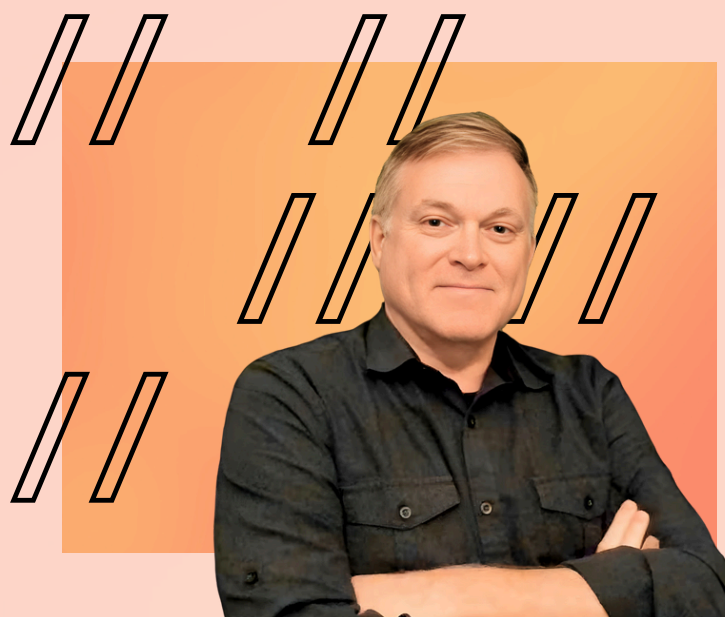
//ENG Decision-Making as an Interpreter

Decision-making as an interpreter involves a systematic process. First, interpreters must recognize the problem, stimulus, or demand influencing their work. This is typically done using the Demand Control Schema, developed by Robyn Dean and Robert Pollard. Once the problem is identified, the second step is to consider all possible actions or decisions to address the issue. Sometimes, the decision might be to do nothing. The third step involves evaluating the consequences of each option and deciding the best course of action based on the specific situation. This three-step process – recognize, consider options, and evaluate consequences – is not just limited to interpreting but is a part of daily life and influenced by personal experiences.

Everyday decision-making, such as choosing what to eat when hungry, follows this same process. Recognizing hunger as the problem, considering options like cooking, eating out, ordering in, or not eating, and evaluating the consequences like cost, time, and convenience are all part of decision-making. Our ability to make decisions is shaped by our experiences and upbringing, which help us quickly dismiss impractical options and choose the best course of action. These experiences come from our families, teachers, cultural norms, and societal values, allowing us to make decisions almost effortlessly when we encounter familiar situations.

However, professional decision-making often conflicts with personal morals and societal norms. Codes of ethics provide principles to follow but do not always offer clear-cut answers, leading to conflicts between personal values and professional guidelines. For instance, greeting customs vary across cultures, making it challenging for a universal code of ethics to fit all scenarios. Interpreters must navigate these conflicts and balance their personal morals with professional ethics. This can be particularly difficult in situations requiring quick decisions, where the right choice is not always clear.

To make ethical decisions, interpreters should base their decisions more on community norms and broaden their understanding of the cultural norms of the communities they serve. Immersion in these communities helps interpreters understand what the community feels is right and enhances the interpreter's ability to make ethical decisions that align with community values. While practical decisions like voice volume or signing space are easier due to their universal nature, ethical decisions require ongoing experience and understanding of community-specific norms. By engaging with communities and adapting to their evolving norms, interpreters can ensure their decision-making aligns with both professional ethics and community values, making their decisions more confident and appropriate for each situation. **X**

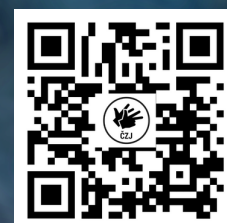
Video: MgA. Monika Goldefusová

Překlad: MgA. Kristýna Pavlů

Foto: Archiv Zdeňky Šlamborové

// Jižní Korea je známá nízkou porodností

//ZJ Originál v českém znakovém jazyce

Ahoj.

Ahoj.

U rozhovoru vítám Zdeňku Šlamborovou. Zdeňko, v současnosti pobýváš v Jižní Koreji, kde přesně tam žiješ?

Ano, je to tak. Žiji v Soulu, což je hlavní město Jižní Koreje a znakuje se takto „SOUL“.

Náš rozhovor bude na téma žen. Rovnou se tě zeptám, jaká je situace, co se týká postavení žen ve společnosti v Jižní Koreji? Jsou si ženy rovný s muži, nebo naopak jsou brány podřadně? Například v zaměstnání, platovém ohodnocení, ve vztahu k dětem, vzdělání a v dalších oblastech života. Mohla bys nám o tom něco říct?

Ano. Jistě víš, že kdysi byly ženy brány podřadně. Jejich úkolem bylo být doma a starat se o děti. Dnes se situace mění, ženy se mužům vyrovnávají, ale v některých oblastech života to stále není zcela rovnocenné. Například výplaty – ženy, které jsou na stejné pracovní pozici a vykonávají tutéž pracovní činnost, mají menší plat než muži. Proto se zde konají protesty, lidé protestují proti těmto nerovným podmínkám. Chtějí, aby ženy měly stejné platové podmínky jako muži. Jsou tu také problémy týkající se dětí. Jižní Korea je známá nízkou porodností. Nízká porodnost v Koreji souvisí mimo jiné i s tím, že se zde za všechno platí nehorázně peníze, za bydlení, výchovu dětí, jejich vzdělávání. Je to drahé a pro člověka to jsou obrovské výdaje. Víím to z vyprávění a jsou to problémy, které se dotýkají jak slyšících, tak neslyšících. Pokud žena otěhotní a následně jde na mateřskou dovolenou, která zde trvá tři měsíce, v mnoha případech si kvůli tomu vytrpí v práci mnoho nepříjemných poznámek. Firmy ženám sice umožní odejít na mateřskou dovolenou, ale často jsou na pracovišti šikanovány, a jsou tak donuceny samy odejít ze zaměstnání. Když se ženy z mateřské dovolené vrátí do práce, ve firmě jim většinou naloží mnohonásobně více práce, zvýší se jim pracovní doba, jsou zahlceny dalšími podmínkami a úkoly. Pokud se ženy chtějí věnovat výchově svých dětí, často raději odejdou ze zaměstnání, protože té práce je strašně moc. A to je i jeden z důvodů, proč se některé ženy rozhodnou nemít děti a zaměřit se raději na svou pracovní kariéru. Proto je tu tak nízká porodnost, týká se to slyšících i neslyšících. Je to opravdu smutná situace.

Znamená to, že ženy stále nejsou zcela rovny mužům.

Co se týká platových podmínek, tak nejsou.

A stále se proti tomu bouří?

Ano, stále proti tomu protestují, aby dosáhly toho, že pokud je žena na stejné pracovní pozici jako muž, má mít stejné platové ohodnocení. Ty protesty tu stále probíhají.

To je hrozné.

Ano, je to hrozné. I z těchto důvodů je zde nízká porodnost.

Chápu. Ráda bych se zeptala na situaci v Jižní Koreji ve vztahu k domácímu násilí. Pokud se žena stane obětí domácího násilí, trápí se, má možnosti, na koho se obrátit? Na nějaké organizace, které jí pomohou, ochrání?

No, abych pravdu řekla, organizace tu sice jsou, ale neřeknu ti, jak přesně fungují, protože jsem nic takového řešit nemusela. Ale ano, organizace pro ženy zde existují. V Koreji jsem se bohužel setkala s tím, že se domácí násilí na ženách děje, muži jsou stále jaksi nadřazení ženám. Když se pak ženy snaží zavolat policii, snaží se získat potřebnou pomoc od organizací, bohužel jim často není poskytnuta. A to i přestože ty organizace existují.

Žena si tedy musí říct o pomoc, což je důležité.

Ano. I kvůli tomuto tématu se tu dějí protesty. Teď je toho v Koreji ve zprávách plno. Lidé se bouří kvůli domácímu a sexuálnímu násilí. Bouří se také kvůli skrytým kamerám, které jsou tajně umísťovány na veřejné toalety. Lidem se to nelíbí a protestují. Stejně tak se protestuje proti drogám a prostituci na hotelech, která probíhá právě jako směna za drogy. Ve zprávách je toho opravdu mnoho. Když to pročítám, je mi z toho hrozně. A je to chyba zdejší vlády a policie.

Když se tedy žena setká s domácím násilím, organizace jí příliš nepomůžou. To stejné platí i pro neslyšící ženy?

Bohužel, je to tak. Slyšící i neslyšící ženy to mají v tomto případě stejné.

To je mi strašně líto.

Alespoň se dějí ty protesty. Doufejme, že se to zlepší.

Držím palce, aby se situace obrátila k lepšímu a aby se ženám dostalo potřebné pomoci a ochrany, což je strašně důležité.

Ano, je to důležité. Jak říkám, lidé se alespoň bouří a to vede ke změně k lepšímu. Skryté kamery z veřejných toalet už mizí, protože se to kontroluje, situace se zlepšuje. A co se týká sexuálního násilí, to je tady ve společnosti velkým tématem, hodně se to řeší.

Mám na tebe poslední otázku. Co bys chtěla vzkázat čtenářům? Něco speciálního, co se týká Koreje nebo žen. Co bys vzkázala?

Co speciálního bych vzkázala? Vzkázala bych, aby se ženy nebály přijet sem do Jižní Koreje. Nebojte se sem vydat. Korea

má své problémy, to ano, ale jinak je zde bezpečno. Kriminalita, co se týká vražd a krádeží, je zde téměř nulová.

Můžete sem normálně přijet, jen si dávejte pozor v klubech, aby vám někdo nevhodil nějaké drogy do pití. Jinak se cestování tady nemusíte obávat. Já tu žiju už 3 roky.

Kdyby se někdo rozhodl navštívit Jižní Koreu, může se s tebou setkat?

Ano, moc ráda vás zde provedu. Ukážu vám centrum, různé budovy.

Moc ti děkuji za rozhovor, za tvé upřímné odpovědi a držím palce, aby se ti v Koreji dařilo a aby se tam podmínky pro ženy zlepšily.

Také držím palce a děkuji.

Ahoj.

Ahoj. X

Ptala se Monika Goldefusová, odpovídala Zdeňka Šlamborová.

// Mezinárodní konference neslyšících žen

Text: Ivana Hay Tetauerová

Foto: Daniela Hyklová

Ve dnech 21.–24. listopadu 2024 proběhl v Brně třetí ročník Evropského fóra neslyšících žen. Jedním z vrcholů programu byla mezinárodní konference „30 let neslyšících žen: tehdy a dnes“, která se konala v pátek 22. listopadu. Celou událost organizoval Svaz neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR (SNN) ve spolupráci s Evropskou unií neslyšících (EUD) a skupinou Neslyšící ženy v ČR. Konference se zúčastnilo 39 návštěvníků z 9 zemí.

Cílem fóra bylo podpořit neslyšící ženy v aktivním zapojení do občanských a sportovních sdružení, bojovat za rovný přístup k informacím a zaměřit se na důležitá témata, jako je reprodukční zdraví a sexualita. Výsledkem několika dnů diskusí a workshopů je dokument shrnující klíčová zjištění, který bude předán Evropské unii neslyšících jako podklad pro další kroky v oblasti podpory neslyšících žen v Evropě.

Konference i doprovodný program byly přístupné široké veřejnosti – ženám i mužům, neslyšícím i slyšícím, bez věkového omezení. Organizátoři zajistili přístupnost informací v mezinárodním znakovém systému, tlumočení do českého znakového jazyka i mluvené češtiny, přepis do psané češtiny a byli připraveni reagovat na případné další specifické potřeby účastníků, včetně osob s hluchoslepotou.

Evropské fórum neslyšících žen

První Evropské fórum neslyšících žen se uskutečnilo v roce 2018 ve Španělsku ve Valencii. Druhé fórum proběhlo v roce 2021 kvůli pandemii online, jeho pořadatelem byla Francie, konkrétně Paříž. Třetí fórum se nyní konalo v České republice, konkrétně v Brně. Prezidentka SNN Šárka Prokopiusová a Pavlína Spilková sehrály klíčovou roli při organizaci letošního fóra, na jehož přípravě úzce spolupracovaly též s Louise Danielsson ze Švédska a Catherine Zlatkovic z Francie.

Mezinárodní konference neslyšících žen

V rámci brněnského fóra byla zorganizována konference, která se zaměřila na změny od politických transformací v letech 1989 a 1993. Diskutovalo se o tehdejší situaci neslyšících žen, srovnání s dnešní dobou a o krocích potřebných ke zlepšení jejich budoucnosti.

Páteční konferenci moderovala Veronika Rafflerová, členka organizačního týmu Neslyšících žen v ČR. Prezidentka EUD Sofia Isari z Řecka, zahájila konferenci svým úvodním projevem, na který navázala viceprezidentka EUD Ronit Leven z Francie. Oceňovaly například rozvoj iniciativy neslyšících žen a poukázaly na problémy, kterým neslyšící ženy čelí, včetně diskriminace, násilí a omezené svobody, a důraz padl i na význam intersekcionality, která reflektuje specifické výzvy žen z menšinových skupin.

Přednášející z různých zemí

Louise „Lolo“ Danielsson, členka výboru Evropského fóra osob se zdravotním postižením ze Švédska, se zaměřila na pracovní skupinu pro rovnost žen a mužů, která vznikla v roce 2016 na valném shromáždění v Holandsku. Danielsson zdůraznila roli Liisy Kauppinen,

//ZJ Překlad do českého znakového jazyka

bývalé prezidentky WFD (Světová federace neslyšících), která poukázala na globální problémy neslyšících žen.

Catherine Zlatkovic, čestná prezidentka Národní francouzské federace neslyšících, představila aplikaci Justisigns 2, která umožňuje ženám v ohrožení kontaktovat policii a právníky prostřednictvím videohovoru.

Zlatkovic se podílela na organizaci 2. fóra neslyšících žen, které se konalo online. Tohoto setkání se zúčastnilo 26 spolků z 16 států a podařilo se vytvořit 18stránkový dokument, který shrnuje klíčové problémy a cíle v oblasti rovnosti neslyšících žen a byl přeložený z francouzštiny i do angličtiny.

Pavlína Spilková, členka výboru SNN a zakladatelka seskupení Neslyšící ženy v ČR, které založila spolu se Šárkou Prokopiusovou na základě inspirace fórem ve Španělsku. Organizace je nyní součástí České ženské lobby a inspirovala i vznik skupiny Neslyšící muži.

Za pět let se české neslyšící ženy staly silnou a vlivnou komunitou, která má své místo nejen v ČR, ale i na mezinárodní scéně. Ukázaly, že i malá země může mít velký dopad v oblasti práv neslyšících žen.

Workshopy a diskuse

V druhé části konference proběhly čtyři workshopy, v rámci kterých účastníci diskutovali dle daného tématu.

Jeden z workshopů se zaměřoval na reprodukční zdraví a přístup k informacím v oblasti sexuality. Mia Modig v něm upozornila na základní principy sexuálního a reprodukčního zdraví a práv (Sexual and Reproductive Health and Rights), které zahrnují právo na výběr, informovanost o cyklu, možnost využívat antikoncepci a přístup k informacím o možnostech umělého oplodnění a jiných metodách reprodukce. Také zdůraznila význam dostupnosti informací ve znakovém jazyce pro neslyšící.

Téma sexuálního a reprodukčního zdraví se dále dotýkalo práv na interrupci, která byla relativně nedávno stále nelegální v některých zemích (např. do roku 1970 ve Švédsku) a ženy tak na tento zákrok musely cestovat do jiných zemí. Významným problémem zůstává i diskriminace a omezený přístup k právům pro LGBTI+ osoby.

Catherine Zlatkovic vedla workshop o tom, jak motivovat neslyšící ženy, aby se více angažovaly ve sportovních aktivitách, zejména v souvislosti s vedením klubů a asociací. Uvedla například to, že ženy se často rozhodují pro tyto role až po narození dětí, což vede k tomu, že se jejich zájem o sport postupně vytrácí.

Pavlína Spilková otevřela téma motivace neslyšících žen do vedoucích pozic. Ve svém workshopu shrnula situaci za posledních 30 let. Diskutovalo se také o tom, jaký vliv má vzdělání a sociální role žen na jejich schopnost angažovat se v takových organizacích. Zdůraznila, že pro ženy je zásadní mít podporu svého okolí, zejména partnera, aby se

mohly rozhodnout pro vedoucí role.

Lianne Quigley se zaměřila na pokrok, který za posledních 30 let nastal ve zlepšení viditelnosti neslyšících žen ve vedoucích pozicích a vedla diskusi o tom, jak tato postavení posílit. Zmínila, že se situace pomalu zlepšuje. Upozornila například na technologický průmysl, který je převážně mužský a vytváří technologie bez ohledu na potřeby žen, včetně žen neslyšících. Vyzvala k větší reprezentaci neslyšících žen ve veřejném životě, v médiích, politice, protože podle ní mohou být vzorem pro další generace.

Štafetu organizace Evropského fóra neslyšících žen přezve v roce 2026 Itálie. X

//: Události

Tlumočníci znakového jazyka se letos setkali v Ostravě

//ZJ Překlad
do českého znakového
jazyka

Tlumočníky znakového jazyka obvykle potkáte po jednom, výjimečně po dvou a velmi zřídka v menších skupinách. Nejvíce tlumočnicků znakového jazyka na jednom místě jste v letošním roce mohli potkat v sobotu 5. října v Ostravě. Na celostátním setkání tlumočnicků v konferenčních prostorách Quality Hotel Ostrava City se nás sešlo 75. Setkání tlumočnicků ze všech koutů České republiky se letos konalo již

podvanácté. 12. ročník setkání nám umožnil zažít hned několik poprvé: poprvé jsme se setkali mimo Prahu, poprvé setkání probíhalo primárně ve znakovém jazyce, poprvé byla většina z nás ubytovaná v hotelu, ve kterém se setkání konalo, a poprvé jsme měli možnost den předem navštívit Centrum služeb pro neslyšící a nedoslýchavé v Ostravě (CSNN), které vede tlumočnice Pavlína Zarubová.

Program setkání, kterým v sobotu s vtipem a šarmem jim vlastním provázeli tlumočníci Michaela Dudková a Petr Vysuček, byl nabitý. Organizační tým letos zařadil, že spolu tlumočníci mohli strávit víc času než v uplynulých ročnících. Kdo chtěl, mohl se v pátek ráno připojit ke společné cestě vlakem z Prahy do Ostravy, k prohlídce prostor a k zajímavé diskusi se zaměstnanci CSNN o provozu centra. Následoval společný večer a za pár hodin i snídane. Po snídani jsme se v konferenčních prostorách sešli se všemi účastníky. I s těmi, kdo přijeli až na setkání nebo byli ubytovaní jinde, a mohli se věnovat tématům, která my, tlumočníci znakového jazyka, považujeme za aktuální. Někteří z nás se v Ostravě zdrželi až do neděle a zpestřili si víkend prohlídkou města.

Během dopoledního programu jsme se dozvěděli o novinkách z České komory tlumočnicků znakového jazyka, která letošní 12. setkání organizovala. Tlumočnickům byly představeny novinky v sociokratickém způsobu vedení organizace a konkrétní výstupy z uplynulého ročníku setkání tlumočnicků, mezi které patří například sčítání aktivních tlumočnicků a překladatelů znakového jazyka v ČR, které se bude konat formou vyplnění online dotazníku v období od 1. 11. do 31. 12. 2024. Dále novinky z advokační skupiny při ASNEP v oblasti tlumočení či zprávy ze setkání v zahraničí (například konference EFSLI – Evropského fóra tlumočnicků znakového jazyka). Zajímavou informací bylo, že by se konference EFSLI 2028 mohla konat v Praze.

Další kolegové z našich řad předali přítomným informace o pracovní skupině při Národním pedagogickém institutu, ve které jsou odborníci nominováni organizacemi zastupujícími neslyšící osoby, tlumočníky znakových i mluvených jazyků a vzdělavateli tlumočnicků znakového jazyka. Pracovní skupina má za cíl revidovat a dokončit hodnotící standard pro profesní kvalifikaci Tlumočnicků znakového jazyka, která by měla být uveřejněna v Národní soustavě kvalifikací. Standard bude souborem kritérií, na jejichž základě mohou v budoucnu vznikat zkoušky pro tlumočníky znakového jazyka, kteří například nemají vysokoškolské vzdělání v oboru, ale rádi by

měli certifikát ověřující jejich tlumočnické dovednosti. Součástí standardu nebudou kritéria ověřující jazykové kompetence, ty by měla v budoucnu řešit samostatná jazyková zkouška z českého znakového jazyka.

Přítomným tlumočnickům byly také shrnuty novinky v oblasti soudního tlumočení. Od terminologie, legislativy, statistik a motivace k práci soudního znalce až po podmínky (včetně finančních) a vzdělávání, které musí soudní tlumočnick před samotným jmenováním absolvovat. V České republice je nyní evidováno 17 tlumočnicků znakového jazyka, kteří mají tzv. kulaté razítko. Pro některé z nás bylo neočekávanou zprávou, že jsou v České republice 4 kraje, ve kterých není registrován ani jeden soudní tlumočnick znakového jazyka (kraje Pardubický, Vysočina, Zlínský a Olomoucký).

Po dopoledním bloku a obědě probíhalo tradiční „kroužení“, tedy diskuse ve skupinách nad předem danými aktuálními tématy. Každý z „kruhů“ měl své dva moderátory/facilitátory a účastníci setkání si mohli zvolit jeden, dva, případně i více kruhů, do kterých se během odpoledne aktivně zapojili. Témat „kroužení“ bylo letos pět: týmoví tlumočníci, soudní tlumočníci, neslyšící tlumočníci, tlumočení ve vzdělávání a tlumočení v sociálních službách. Shrnutí diskusí poté probíhala před všemi účastníky, aby se i ti, kteří konkrétní kruh nenavštívili, dozvěděli o závěrech a otázkách, ke kterým kolegové dospěli. Jako červená nit se celým 12. Celostátním setkáním tlumočnicků znakového jazyka táhla prosba o aktivitu nás všech, nás tlumočnicků znakového jazyka pro neslyšící, slyšících i neslyšících, tlumočnicků ve vzdělávání, v sociálních službách, v komerční sféře... Každý z přítomných řečníků na jevišti i v předtočeném příspěvku na plátně se obracel k nám, ke svým kolegům, abychom se přidali k řešení problémů, které nás trápí a které řešit chceme. My sami musíme být aktivními hybateli změn, protože my jsme ti, kteří tuto práci dělají, rozumějí ji, vědí, co chybí, co potřebujeme, na co jsme hrdí, co umíme dobře, ale také v čem potřebujeme pomoc a podporu. Ať už pracujeme v terénních sociálních službách, v základní škole, ve středisku pomoci studentům na vysoké škole, v zařízení sociálních služeb, v televizi či kdekoliv jinde, přidejme se k těm kolegům, kteří jsou aktivní a jejichž téma, kterým se ve prospěch nás všech zabývají, je nám blízké.

Letošní Celostátní setkání tlumočnicků znakového jazyka považuji opět za velmi vydařené. Dozvěděla jsem se nové informace, setkala se se známými kolegy, poznala jsem nové kolegy a kolegyně, navštívila prostory organizace CSNN a prohlédla si Ostravu, město, ve kterém jsem byla poprvé v životě. A stálo to za to. Děkuji celému organizačnímu týmu, kterým letos byli Dana Prelová, Pavlína Zarubová, Regina Černá, Petr Vysuček a Matěj Čipera, za skvělou přípravu, organizaci a zajímavý program.

Zapište si do diářů termín 4. 10. 2025. Budeme se na vás všechny těšit na dalším ročníku Celostátního setkání tlumočnicků, tentokrát v Brně. X

Text: Mgr. Terezie Vasilovčíková Šustová
Fotografie: Facebook ČKTZJ

// Inspirativní ženy

//ZJ Originál v českém
znakovém jazyceVideo: Markéta Zelenková
Foto: Archiv Markéty Zelenkové// **Markéta Zelenková:
Rituály ženství**

Jmenuji se Markéta Zelenková a moje profesní zaměření je široké. Nyní bych ale vybrala jedno, mé oblíbené. Jsem ceremonialistka. Šírím také osvětu o ženské vulvě, a to ať už v souvislosti s historií či teoretické a praktické informace ze současnosti. Zabývám se také uměleckými odlitky vulv. Možná si říkáte, proč to dělám? Proč se tímto tématem zabývám? Všímám si, že mnoho žen v dnešní moderní době nemá vztah a propojení se svou vulvou. Jsou tomuto spojení uzavřené, stydí se. Toto téma je tabuizované. Ženy se mohou rozdat pro ostatní, ale na péči o sebe zapomínají. Proto jsem tu já, abych jim to připomínala, abych mluvila o důležitosti vulvy a jejím spojení s ženským lůnem. Vždyť bez žen by svět neexistoval. Ženy rodí děti a významně se podílejí na reprodukci a přežití lidstva. Ale na propojení se svou vulvou zapomínají, přitom je to tak důležité. S vulvou můžete komunikovat, dotýkat se jí a prozkoumávat. Je také propojena s dýcháním a vše pak přispívá ke změně. A to nejen ve vztahu s manželem/partnerem, ale i při komunikaci s ostatními lidmi. Komunikace je efektivnější a vřelejší. Spojení se svým tělem napomáhá ke zdravému lůnu a jeho léčbě a také při emocionální zátěži. Proto o tématu informuji a upozorňuji na něj.

Ráda bych se ještě vrátila k vedení rituálů. Rituálů je mnoho. Některé ženy mohou mít například odpor ke své vulvě kvůli traumatu či špatným zkušenostem z minulosti, které v sobě mají hluboko uložené. Mou prací je v tomto případě provést ženy rituálem a podpořit je při překonání těchto pocitů.

Rituálů je velké množství a jedněmi z nich jsou přechodové rituály. Mezi ně patří rituál první menstruace, během něhož dívka, která si s danou situací neumí poradit, získá informace o tom, jak prožívat menstruaci příjemně. Může to být také rituál mateřství či menopauzy. Z menopauzy má mnoho žen obavy. Ze změn těla, které může způsobit. V rámci rituálu žena získá nejen informace, ale také podporu a uklidnění. Dalšími rituály jsou například předporodní rituál, rituál ukončení kojení, rituál rozloučení či rituál přivítání miminka na světě a jeho pojmenování. To je jen určitý výběr, ale rituálů je celá řada.

Chtěla bych apelovat na všechny ženy, aby sebe a svou atraktivitu neporovnávaly s ostatními. Aby se nedaly strhnout řečmi, ale aby se zaměřily se na sebe a svou krásu. Vaše vulva není méněcenná či „poškozená“. Zkuste se nacítit na

vaši vulvu, propojit její vnímání s vaším dechem. Každá vulva je krásná. Vulva je jako motýl, každá má jiný tvar, jinou barvu a každá je originál. Naše lůno můžeme také připodobnit ke květinám a propojit se skrze tuto představu. Opravdu to zkuste. Pro více informací o vulvě či rituálech se můžete podívat na webové stránky. **X**

// **Paní Ingrid:
Můj příběh**

Text: Jiřina Váňová

//ZJ Překlad do
českého znakového
jazyka

Jsou starostlivými matkami, laskavými manželkami a milujícími babičkami. Jsou také pilnými pracovníci, tanečnicemi a úspěšnými sportovkyněmi. Jsou to ženy s velkým N, jsou Neslyšící. Paní Ingrid nám dovolila nahlédnout do jejího soukromého života Neslyšící ženy.

Paní Ingrid, můžete nám prosím vyprávět, co jste prožívala v období vašeho dětství a mládí?

Vzpomínám na svoje dětství a lehké to nebylo. Od ostatních dětí jsem často zažívala posměch. Moje slyšící maminka byla učitelka a mrzí mě, že nedokázala pochopit, že jí nerozumím a je pro mě komunikace těžká. Tatínek byl hodný a moc se snažil se mnou dorozumět. Používal k tomu obrázky, které maloval. Díky němu jsem se naučila také malovat a ráda bych to naučila i svoji vnučku.

Už od mateřské školky jsem musela být na internátu a domů jsem se dostávala jen dvakrát do roka. Později se změnil ředitel a situace se zlepšila. Na základní školu mám hezké vzpomínky, také díky tomu, že jsem měla dobré kamarádky. Na střední škole jsem si vybrala obor pánská krejčovná a to mě bavilo. Na vysvědčení jsem měla vyznamenání. Později jsem se vdala. Vychovala jsem dvě slyšící děti a teď se těším z vnoučat.

To je moc hezké, je vidět, že máte bohaté vzpomínky, i když to nebylo vždycky snadné. Jak vidíte situaci dnes? Zlepšilo se něco v porozumění neslyšících se slyšícími?

Dříve bylo těžké dorozumět se s lékaři a na úřadech a všechno jsme museli zvládat sami. Dnes díky moderním technologiím jde všechno lépe. Jsem vděčná, že si můžu objednat tlumočníka a všechno vyřizování je mnohem jednodušší.

Dřív měli neslyšící více přátelské vztahy a mrzí mě, že dnes to tak není. Staří i mladí už nedrží při sobě.

Je také těžké najít práci. Dnešní zaměstnavatelé podceňují schopnosti neslyšících.

Ted' se podíváme také do mladší generace. Ptali jsem se více neslyšících žen a všechny souhlasily s tím, že v dětství a dospívání zažívaly podobné problémy. Cítí, že dnes je společnost k neslyšícím daleko vstřícnější. Co se týká jazykové bariéry, jsou podmínky mnohem lepší i díky tomu, že se neslyšící mohou kdykoliv obrátit na tlumočníka, jak osobně, tak pomocí videohovoru.

Díky těmto ochotným ženám, které se s námi podělili o své životní příběhy, poznáváme, že pokroky v překonávání komunikační bariéry jdou stále vpřed. Naše krajská organizace pod Svazem neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR, z. s., za podpory a pod záštitou Ústeckého kraje poskytuje tlumočnické, sociálně aktivizační služby i odborné poradenství, které neslyšící využívají. Jsme za to rádi a těší nás, že mají důvěru v naši organizaci při řešení každodenních záležitostí. **X**

//ZJ Překlad do
českého znakového
jazyka

Text: Pavla Debnárová

// **Pavla Debnárová:
Já pracuji v pojišťovně!***„Ani ve snu by mě nenapadlo,
že budu pracovat v pojišťovně.“*

Vloni v srpnu mi skončila rodičovská dovolená a začala jsem hledat práci. Mým přáním bylo najít flexibilní práci se zkráceným úvazkem už kvůli mým dětem. Našla jsem inzerát nabízející práci na pozici obchodně administrativní pracovnice/asistentky v pojišťovně. Zaslala jsem životopis a manažer mě telefonicky oslovil. Sešli jsme se na pohovoru a následně jsem byla přijata. Měla jsem radost.

Od ledna jsem nastoupila na danou pozici asistentky. Následně jsem vykonala povinné zkoušky pro ČNB, které byly pro mě dost složité kvůli neznalosti oboru. Čekalo mě přes 2000 otázek, myslela jsem si, že to nezvládnou. Trvalo mi skoro dva měsíce, než jsem úspěšně složila zkoušku a získala osvědčení. Od března do června jsem měla praxi a školení od regionálních trenérů pojišťovny. Školení probíhala online formou, proto pro mě, s mým handicapem, bylo složité naslouchat a následně odezírat. Musela jsem shánět silná sluchátka k počítači, která nikde nebyla k mání nebo byla velmi drahá. Ve firmě Widex v Plzni mi doporučili zařízení, které se přes USB připojuje k počítači místo sluchátek a přenáší zvuk přímo do sluchadel, což mi to teď vyhovuje. Žádné omezení jsem neměla, vždy jsem se musela sama snažit.

Na stole mám jmenovku, kde je napsáno, že jsem nedoslýchavá. Klienti ke mně musí mluvit pomalu a nahlas, aby bylo možné i odezírat. Denně jsem na naší pobočce v centru Plzně, kde nejen poskytují služby pojištění klientům, ale mým hlavním zaměřením je poskytnout pomoc lidem, kteří mají sluchový handicap jako já. Výhodou je, že lidem se sluchovým handicapem mohu umožnit komunikaci ve znakovém jazyce v příjemném prostředí na pobočce nebo online. Děláním poradenství a sjednání pojištění auta, majetku, života, cest a penzí, hlášení škod a další. Dále splňuji pracovní povinnosti od oblastního manažera, tj. obvolávání klientů a jiné administrativní práce.

Mým cílem je práce a vzdělání v tomto oboru, zlepšovat se a zajistit komfortní služby pro lidi se sluchovým handicapem. **X**

**Chceme i tvůj
článek!****bhk**
////

Milí čtenáři,

naš časopis je prostorem, kde se setkávají zajímavé příběhy, názory a inspirace. Rádi bychom vám dali příležitost podílet se na jeho obsahu a stát se tak součástí naší redakce. Pokud máte chuť sdílet své myšlenky, zážitky nebo odborné pohledy, neváhejte a pošlete nám svůj článek.

Své příspěvky můžete zasílat na e-mailovou adresu: capova@snn-cr.cz, uzávěrku máme 14. února 2025.

Vaše redakce BHK **X**

Text: Mgr. Šárka Prokopiusová

Foto: Archiv Evy Vontrobové

// **Eva Vontrobová:
Příběh ohluchlé
podnikatelky**

Eva Vontrobová v 15 letech najednou přišla o sluch. Prakticky ze dne na den! V té době se stěhovala, končila základní školu a čekaly ji přijímací zkoušky na gymnázium. Zpočátku si proto myslela, že by to mohl být důsledek psychického zatížení. Ale problémy se sluchem byly čím dál větší a svému okolí rozuměla stále méně, ovšem lékaři si vůbec nevěděli rady a téměř dva roky hledali příčinu. Tak dlouho trvalo, než zjistili, že problém je ve sluchových nervech, které špatně přenášejí vzruchy z ucha do mozku.

Diagnózu se Eva dozvěděla na foniatrii v Brně. Její onemocnění se jmenuje Auditory neuropathy. V současné době neexistuje žádný lék, který by Evě mohl pomoci. A neexistuje ani žádná kompenzace v podobě sluchadel či kochleárního implantátu.

Nejen Eva, ale i celá její rodina, bratr, babičky a další příbuzní vše těžce prožívali. Nakonec to ale společně zvládli a byli Evě velkou oporou. Díky tomu je dnes Eva se situací srovnaná. Za nevýhodu stále považuje to, že jí nikdo nebyl schopen říci, co onemocnění způsobilo. A neví se to dodnes.

Přestože Eva o sluch přišla na konci základní školy, i po ztrátě sluchu nastoupila na klasické gymnázium. Seděla v první lavici, odezírala, po škole opisovala zápisy od spolužáků, místo diktátů měla doplňovačky. Z ničeho ale nebyla omluvená, byla ústně zkoušená stejně jako její spolužáci. Pokud nerozuměla, učitelé jí to psali na tabuli. Vystudovala i vysokou školu, a to pěkně těžký obor – Mikrobiologie a biotechnologie na Masarykově univerzitě v Brně. Při studiu využívala podporu Střediska Teiresias, konkrétně službu přepisu mluveného slova. Přepis měla k dispozici i u praktické výuky a výuku cizích jazyků měla individuální.

Spolužáci na základní škole na Evinu změnu reagovali tak, že se s ní spíše přestali bavit. Zajímavé bylo, že se s Evou začali bavit lidé, s nimiž se dříve nebavila. Někteří jsou dodnes jejími kamarády. A naopak ti, se kterými před ztrátou sluchu kamarádila, se jí začali stranit. Na gymnáziu i na univerzitě se Eva mezi spolužáky setkala se vstřícným přístupem. Když něco potřebovala, pomohli jí.

Po absolvování vysoké školy dala Eva přednost rodině před kariérou a hned po studiích založila rodinu. Protože je ale čínorodá, hledala i při mateřské dovolené něco dalšího, co by ji bavilo a naplňovalo. Svíčky vyráběla pro rodinu už dříve, a tak ji napadlo tuto činnost rozšířit. A protože ji to opravdu baví a naplňuje, dnes je se svou firmou VonTree Candle velmi úspěšná. Vyrábí svíčky a aromadifuzéry, které prodává prostřednictvím e-shopu. Svíčky prodává rovněž na různých akcích, jako jsou vánoční trhy nebo třeba slavný Dyazajn market.

Evě s provozem firmy pomáhají i rodiče, ale je to především její velká práce a zásluha. A toho si všimli dokonce i na Pražském hradě a v březnu tohoto roku k Mezinárodnímu dni žen byla Eva oceněna prezidentem republiky a jeho ženou jako jedna z 19 žen z různých odvětví. Nechyběly ani známé osobnosti, jako je herečka Iva Janžurová, zpěvačka Marie Rottrová nebo módní návrhářka Blanka Matragi. Eva byla oceněna především jako neslyšící podnikatelka, která v České republice úspěšně vede společnost s charitativním

//ZJ Překlad do
českého znakového
jazyka

přesahem. Tento přesah vznikl proto, že Eva chtěla poděkovat za podporu, která jí byla poskytována během studií. Rozhodla se proto podporovat Svaz neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR, který se zabývá nejen problematikou tlumočení, ale i pomáhá osobám se sluchovým postižením v jejich osobním i profesním životě. Již několik let tak z každé svíčky putuje část výtěžku na aktivity Svazu. A se stoupající úspěšností Eviny firmy tak stoupá i její každoroční podpora. Velmi za ni děkujeme a přejeme mnoho úspěchů v dalším podnikání i v osobním životě. **X**

//SNN ze Svazu

Novinky

//ZJ Překlad do
českého znakového
jazyka

Text: Mgr. Hana Matoušková (tlumočnice)
Foto: Archiv KOÚK

// Krajská organizace Ústeckého kraje

V pátek 20. září vyjeli neslyšící a nedoslýchaví pod hlavičkou naší organizace na čtyřdenní ozdravný pobyt do šumavského Babylonu. Ubytovali se v hotelu Bohmann a první večer strávili živou konverzací, hraním karet a s občerstvením v hotelové restauraci.

Ráno se po snídani vypravili na výlet do Domažlic. Jako první navštívili Muzeum Chodska na Chodském hradě. Prohlídka byla plná zajímavostí o historii Chodska, jeho tradicích, legendách a o Domažlicích. Návštěvu muzea zakončili společným obědem v místní restauraci a prohlídkou domažlického náměstí, kde jim padly do oka místní cukrárny, ve kterých se odměnili sladkou tečkou. Kam jinam z cukrárny než na pomník Jana Sladkého Koziny, chodského hrdiny, který se vzepřel vrchnosti a zaplatil za to životem. Pomník se nachází na vrchu Hrádek a legendu znali výletníci již z muzea. Po večeři trávili zbytek rušného dne, jako předchozí večer, sdílením zážitků a družnou zábavou v hotelové restauraci nebo odpočinkem v hotelovém wellness.

V neděli byla na programu pěší túra po Čertově naučné stezce. Ti zdatnější se vydali na 11kilometrový okruh s obědem v batůžku. Ostatní si prošli 2,5kilometrový okruh kolem Babylonského rybníku. Večer se nesl v tradičním duchu družné zábavy.

V pondělí po snídani už nezbývalo nic jiného, než pobalit věci, rozloučit se a vydat se na cestu domů. Už nyní se však plánuje, kde by se mohlo konat setkání příští rok. X

Text: Ing. Michaela Spálenková, DiS. (vedoucí JCZPS Tábor)

// Poradenské centrum Tábor

V úterý 10. září 2024 se v Táboře konaly již 5. sportovní hry seniorů o „Putovní pohár starosty města“. Zúčastnilo se jich rekordních 105 seniorek a seniorů z celého okresu Tábor, tedy 25 čtyřčlenných družstev a 5 jednotlivců. Sportovní hry seniorů pořádala Městská rada seniorů Tábor, město Tábor, Česká unie sportu a Jihočeské centrum pro zdravotně postižené a seniory Tábor. Všechny přítomné na začátku her přivítal už tradičně starosta města Tábor Ing. Štěpán Pavlík s paní místostarostkou Ing. Lenkou Horejskovou. Netradičně akci moderovali bývalá europoslankyně Ing. Radka Maxová a místostarosta města Planá nad Lužnicí Mgr. Josef Pluhař. Soutěžícími byli převážně členové místních spolků

a organizací, které sdružují seniorky a seniory. Pozvání také přijali obyvatelé Domova pro seniory Chýnov, Domu s pečovatelskou službou v Bechyni a v Plané nad Lužnicí nebo seniorky a senioři z Radimovic u Želče. Poprvé se zúčastnilo i družstvo vyslané Poradenským centrem Tábor pod Svazem neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR. I když nevyhrálo, chce se příště zúčastnit znovu.

Soutěžící se utkali v šesti disciplínách – běh s míčkem na tenisové raketě, házení kroužků na tyč, hod pétanquovou koulí na cíl, bollo ball, střelba na florbalovou branku a nově cornhole (hod sáčkem s kukuřicí na dřevěnou desku). Hlavním cílem těchto her není vyhrát, ale zúčastnit se, zasportovat si, potkat známé i nové lidi, popovídat si a zažít legraci a pohodu. Proto všichni soutěžící dostali účastnické medaile a něco na památku již při zahájení her. Vše se, doufejme, podařilo a všichni se těší na příští ročník. X

Text: Tým CSNN

// Centrum služeb pro neslyšící a nedoslýchavé

Centrum služeb pro neslyšící a nedoslýchavé (CSNN) jako registrovaná sociální služba poskytuje tlumočnické služby (terénní, ambulantní i online), základní sociální poradenství a obecně prospěšné aktivity osobám se sluchovým postižením, jejich rodinným příslušníkům, zájemcům i veřejnosti v rámci Moravskoslezského kraje.

Letos, kromě pravidelných obecně prospěšných aktivit pořádaných pro klienty každý týden, jsme se 5. 10. 2024 stali spoluorganizátory celorepublikového setkání tlumočnicků českého znakového jazyka (ČZJ). Setkání proběhlo po 12 letech v Ostravě, v krásných prostorách konferenčního sálu

v Quality Hotel Ostrava City. Jednalo se o akci, která se věnovala novinkám v oblasti tlumočení ČZJ, proběhlé konferenci EFSLI v Itálii, jazykovým zkouškám v ČR nebo soudnímu tlumočení. Na setkání byla možnost probrat i témata z oblasti komunitního tlumočení, tlumočení ve školství, u soudu či na policii, v sociální sféře, individuálního i týmového tlumočení včetně práce neslyšícího tlumočnicka. Setkání tlumočnicků předcházela stáž v CSNN, kde si návštěvníci/kolegové napříč celou ČR mohli prohlédnout prostory, zázemí, samotnou práci sociálních pracovníků a tlumočnicků z CSNN. X

//ZJ Překlad do
českého znakového
jazyka

Dne 16. 10. 2024 se CSNN účastnilo celodenní akce pro veřejnost – Miniveletrhu sociálních služeb v Karviné. Zde jsme ve spolupráci s dodavateli kompenzačních pomůcek firmy Phonak předávali osvětu v oblasti sluchové problematiky veřejnosti. CSNN také ve spolupráci s Ostravskou univerzitou uspořádalo přednášku nevidomého sportovního reprezentanta, střelce Martina Adámka a ve spolupráci s Knihovnou města Ostravy např. přednášku na téma „Halloween“. V rámci pravidelných obecně prospěšných aktivit CSNN klienti mohli navštívit několik besed, např. na téma „E-doklady“, nebo se účastnit interaktivní prohlídky Galerie výtvarného umění v Ostravě či představení „Pší dovednosti – NOSEWORK“. Besedy byly pro klienty tlumočeny do ČZJ a simultánně přepisovány.

//ZJ Překlad do
českého znakového
jazyka

Text: Iveta Melichar (ředitelka CDS)

// Centrum denních služeb pro sluchově postižené Brno

Centrum denních služeb pro sluchově postižené Brno díky podpoře Nadace ČEZ úspěšně dokončilo projekt s názvem „Vodova dětem“, jehož cílem bylo přiblížit složitá témata mladým lidem z komunity neslyšících.

V rámci projektu bylo natočeno pět hraných scének, které se věnují palčivým tématům dnešní doby: šikana, sebepoškozování, užívání návykových látek, manipulace a sebevražedné myšlenky. Na těchto videích se podíleli neslyšící herci, v hlavních rolích děti.

Scénky přinášejí divákům nejen edukativní obsah, ale i emoce, srozumitelné díky komunikaci v českém znakovém jazyce, s cílem oslovit neslyšící lidi a otevřít mezi nimi i jejich okolím diskuzi o náročných tématech.

Dne 4. 10. 2024 v kině Vesmír CSNN zajistilo simultánní tlumočení na benefičním koncertě „Ruce které zpívají“, který byl pořádán Nadačním fondem Paragraf, Mgr. Petrem Kaustem ve spolupráci s Janáčkovou filharmonií Ostrava a Základní školou pro děti s vadami sluchu v Ostravě-Porubě. Akce byla mimořádná a jsme rádi, že jsme u toho mohli být. X

Projekt „Vodova dětem“ ukazuje, jak je důležité podporovat komunitu neslyšících a přinášet obsah, který je přímo přizpůsobený jejich potřebám. Centrum denních služeb pro sluchově postižené Brno děkuje Nadaci ČEZ za finanční podporu, která umožnila tento projekt zrealizovat.

Tento projekt je důkazem toho, že s citlivým přístupem lze předávat důležité poselství a přispívat ke zdravějšímu a bezpečnějšímu prostředí pro všechny, nejen pro slyšící, ale i pro neslyšící děti a mládež.

Odkaz na videa viz QR kód. X

//QR Video
z projektu

**Těšíme se na Vás v roce
2025. Děkujeme za Vaši
přízeň a přejeme Vám
klidné a radostné Vánoce
plné pohody, lásky
a porozumění.**

Šťastné a veselé!